

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802305104/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET FØRSTE BREV

Efter Tilbagekomsten levede vi en Maanedes Tid i Sus og Dus, men saa fik min Kammerat et Brev fra sin Moder med Besked om at tage tilbage til London, hvor han skulde være under Opsigt af Magister Georg Ursin, Præsten ved den danske Kirke. Han var bange for at hans Moder skulde blive vred hvis han ikke lystrede, saa han rejste fra mig og tog til London med det samme. Mit Saar, der lige var lægt, brød derfor op igen: jeg fik nye Bekymringer, jeg tabte Modet igen. Den eneste Trøst jeg havde i min Ensomhed og mine Vanskeligheder var det Venskab jeg for nylig havde stiftet med nogle Oxfordstudenter, som ustandselig udbasunerede mine gode Egenskaber og min Lærdom, og alle Vegne udraabte min Dygtighed i fremmede Sprog og Musik. Deres Ros havde den Virkning at mange gik bort fra andre Lærere og søgte mig som hele Byens berømteste Sprog- og Musiklærer. I Virkeligheden var det et Spørgsmaal om jeg var størst som Sprogmand eller som Musiker. Enkelte af mine mere kløgtige Elever opdagede hvor elendig jeg var, men de holdt det pænt for sig selv. De fleste af mine Elever var ustadige, og det kom mig i høj Grad til Nytte. Der var nemlig ikke saa faa der lige snusede til Begyndergrundene, og saa faldt fra efter en Maanedes Forløb. Derved undgik jeg at blive afsløret. Jeg havde endnu en Fordel af Elevernes Flakkevornhed. Der er nemlig en gammel og priselig Skik at man giver dobbelt Betaling for den første Maanedes Undervisning, noget som man kalder Introduktion eller på engelsk »entrance«. Jeg lærte imidlertid selv saa meget af at undervise i Musik, at jeg snart blev anset for én af de bedste Fløjtespillere i Byen, og som Tiden gik blev jeg optaget i en Musikforening, der holder Møder hver Onsdag i Oxford, og som hedder The Musical Club. Ingen bliver optaget i denne Klub uden først at have aflagt Prøve. Da jeg havde vist hvad jeg kunde, blev jeg énstemmigt indvalgt, og siden regnede man mig for ét af Klubbens fornemste Medlemmer.

Efter min Kammerats Bortrejse boede jeg saa alene i